

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci navrhovatelky: **Mgr. J. N.**, zastoupené doc. JUDr. Zdeňkem Koudelkou, Ph.D., advokátem se sídlem Optátova 874/46, Brno, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, za účasti: Mgr. G. K., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 5. 11. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-27/MIN/KAN, v části čl. I bodů 3 písm. b) a 17,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Navrhovatelce **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 4.000 Kč. Tato částka bude navrhovatelce poukázána prostřednictvím jejího zástupce JUDr. Zdeňka Koudelky ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovatelce na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11.467 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce JUDr. Zdeňka Koudelky, advokáta.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 7. 11. 2021 včasný návrh na zrušení opatření obecné povahy. Předmětem řízení je přezkum mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 5. 11. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-27/MIN/KAN, v části čl. I bodů 3 písm. b) a 17.

[2] Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření konstatovala, že mimořádným opatřením jí odpůrce zasáhl do jejích práv - znemožnil jí žít dosavadní život, neboť je neočkovaná a onemocnění prodělala před více než 180 dny.

[3] Podáním doručeným dne 1. 12. 2021 však vzala navrhovatelka svůj návrh pro pozdější chování odpůrce (ten zrušil mimořádné opatření ještě před nabytím účinnosti) zpět.

[4] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[5] V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy se stejně jako v řízení o kasační stížnosti uplatní dispoziční zásada. Navrhovatelka zpětvzetím návrhu projevila svou vůli, aby soud v řízení nepokračoval, resp. reagovala tímto na postup odpůrce, který napadené opatření ještě před nabytím jeho účinnosti (ke dni 22. 11. 2021) zrušil opatřením ze dne 20. 11. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-28/MIN/KAN. Protože jeho projev vůle nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud řízení o návrhu na zrušení mimořádného opatření zastavil dle § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Ve lhůtě stanovené soudem zaplatila navrhovatelka soudní poplatek za návrh ve výši 5.000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, platí, že *soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.* Podle § 10 odst. 5 téhož zákona *soud v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.* Nejvyšší správní soud má proto povinnost navrhovatelce jí zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč vrátit snížený o 1.000 Kč. Částka ve výši 4 000 Kč bude navrhovatelce poukázána prostřednictvím jejího zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[7] Soud řízení zastavil. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. „[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.“ Náhrada nákladů řízení tak může být přiznána jen tomu, kdo vzal návrh zpět skutečně pro pozdější chování odpůrce. V tomto případě není pochyb o tom, že navrhovatelka vzala návrh zpět v důsledku chování odpůrce spočívajícího ve zrušení vydaného mimořádného opatření před nabytím účinnosti.

[8] Z pohledu právní teorie by byl (obecně vzato) návrh předčasný, neboť nemířil proti účinnému mimořádnému opatření, jak to vyžaduje § 13 odst. 2 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 (dále jen „pandemický zákon“). Soud však již opakovaně v jiných věcech tohoto druhu shledal návrhy na zrušení mimořádných opatření podávány před účinností, avšak za platnosti těchto opatření (poté, co byly předepsaným způsobem vydány a zveřejněny), za nikoliv předčasné (srov. např. rozsudek ze dne 20. 10. 2021, č. j. 7 Ao 21/2021 - 46, či usnesení ze dne 29. 7. 2021, č. j. 9 Ao 6/2021 - 69). V posledně uvedeném rozhodnutí soud uzavřel, že „[p]ožadavek na podání návrhu až po nabytí účinnosti mimořádných opatření, k jejichž změně dochází i v rámci několika dní, by byl přílišným formalismem; není totiž pochyb, že již v okamžiku jejich vydání se s nimi může seznámit široká veřejnost, a je žádoucí, aby v případě nezákonnosti, resp. jiných vad mimořádných opatření, byla tato opatření

pokračování

co nejdříve zrušena, nebo byla jejich nezákonnost deklarována, a proto soud neshledal v dané věci návrh předčasným.“ Jinými slovy, za normálních okolností by došlo k nabytí účinnosti mimořádného opatření a teoretická předčasnost podaného návrhu by odpadla. Zvláštním úkazem v posuzované věci ovšem je dvoutýdenní rozmezí mezi okamžikem platnosti a předpokládané účinnosti mimořádného opatření, která nenastala, neboť v průběhu „legisvakance“ bylo toto mimořádné opatření zrušeno a nahrazeno jiným mimořádným opatřením. Navrhovatelka nepostrádala aktivní legitimaci, ani nešlo o předčasný či neúčelný úkon v řízení.

[9] Navrhovatelce proto v souladu s § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. přísluší náhrada nákladů řízení v celkové výši 11.467 Kč. Tato částka sestává z náhrady za nevrácenou část soudního poplatku ve výši 1.000 Kč a odměny advokáta ve výši 10.467 Kč. Odměna advokáta se skládá ze dvou úkonů právní služby po 3.100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání návrhu podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], jednoho úkonu právní služby po 1.550 Kč (zpětvzetí návrhu) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu a tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože zástupce navrhovatelky je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se jeho odměna o náhradu za tuto daň ve výši 1.817 Kč. Soud přiznal navrhovatelce za zpětvzetí náhradu v poloviční výši hodnoty mimosmluvní odměny, neboť se jedná o úkon právní služby blízký svou povahou jednodušším úkonům vyjmenovaným v § 11 odst. 2 advokátního tarifu.

[10] Celkem je tedy odpůrce povinen zaplatit navrhovatelce na náhradě nákladů částku 11.467 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce navrhovatelky, advokáta JUDr. Zdeňka Koudelky.

[11] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2021

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu